

Camí d'Oló o de Santa Maria d'Oló

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Camí d'Oló, s/n
Emplaçament
Alçada: Passa per davant Sant Pere de la Crosa
924

Coordenades:

Latitud: 41.87277
Longitud: 2.10702
UTM Est (X): 425898
UTM Nord (Y): 4636036

Classificació

Número de fitxa 08079 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval
Segle XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de l'Estany
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un camí amb un traçat que parteix del nucli històric en direcció a l'oest. El camí comptava amb el terreny natural com a ferm, amb una amplada de pas aproximada de 4 peus; equivalents a gairebé 1,70 m de mitjana (el 1862).

El camí sortia del poble de l'Estany pel carrer Fosc (o carrer dels Monjos), enfilant-se pel carrer de Sant Pere, cap al Coll de la Crosa, passant pel costat de l'ermita de Sant Pere del Coll de la Crosa, i continuava a nivell resseguint la vora del serrat dels Lliris, cap al poble de Santa Maria d'Oló.

Història

Les referències més antigues actualment conegudes sobre l'existència del Camí d'Oló es vinculen al segle XIV, quan el monestir de Santa Maria de l'Estany adquirí el terme d'Oló.

Els Oló foren senyors feudals del terme d'Oló i Aguiló fins que Arnau d'Oló el 1332 el va vendre a Ot de Montcada. La vídua d'Ot, Sibil·la, que tenia el castell empenyorat per raó del seu dot el 1364, el va vendre a l'abat i els canonges del monestir de Santa Maria de l'Estany. Els súbdits d'Oló de primer veieren amb bons ulls la compra del terme per part de l'Estany, però des del 1386 començaren a fer assemblees i un sindicat per aplegar els 200.000 sous que havia costat al monestir la compra del castell i del terme, i així recomprar-se ells i passar al domini reial. L'afer fou molt llarg i sorollós i, davant l'oposició del monestir de l'Estany, els homes d'Oló l'assaltaren i l'incendiaren el 15 d'agost de 1395. Això ocasionà càstigs i represàlies i anys més tard, entorn del 1420, els homes d'Oló contribuïren directament a restaurar el monestir. [AADD, 2014, web.]

També ens en dona notícia de manera indirecta la fundació de l'ermita de Sant Pere del Coll de la Crosa, cap al 1485, en la cruïlla del camí d'Oló, amb el camí per ascendir fins al Puig de la Caritat.

En el qüestionari sobre els principals camins existents al poble de l'Estany, respost per l'alcalde Joan Tort l'any 1862, el camí d'Oló és el quart en aparèixer descrit, i s'indica que en aquell moment tenia una amplada mitja d'uns 4 peus (equivalent a uns 1,70 m), que era un camí de ferradura, i que es trobava en mal estat. També s'esmenta que "Une los dos puntos[L'Estany i Oló] y sirve para el tránsito diario del conductor de la correspondència".

En el mapa planimètric de l'Estany elaborat per l'Instituto Geográfico y Estadístico de España de 1914, i copiat pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya l'any 1936, s'observa com encara a començament del segle XX se'n conservava intacte el traçat, i se l'anomena "camino de Santa Maria de Oló a Estany".

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

AADD (2014). Els senyors del terme de Santa Maria d'Oló, Web de l'Ajuntament. Santa Maria d'Oló.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

GUTIERREZ Daniel; MORROS Jordi; URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural de l'Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

POU, Aureli-VINYETA, Ramon (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín. Barcelona.

